

[Winnie Russell.]

kommunernes udgifter til boligsikringsordningen. Alligevel bliver det nok nødvendigt at se i øjnene, at der bliver tale om ekstraudgifter. Mit parti finder det rimeligt, at der for at hjælpe socialt svage grupper i samfundet til en ordentlig bolig må blive tale om en ekstraudgift, især når beløbet er af en rimelig størrelse.

Jeg skal hermed på mit partis vegne tilsige ministeren varmhjertet støtte til at få lovforslaget gennemført inden denne samlings slutning, idet der ellers vil ske smertelige overraskelser for mange den 1. oktober.

Hoymand (V):

Formålet og hensigten med dette lovforslag er at forbedre mulighederne for boligsikring både for børnerige familier, for mindrebedemidlede, for pensionister og for saneringsramte lejere. Desuden tager forslaget sigte på at omlægge regnskabsåret fra 1. oktober til 1. januar.

Jeg vil gerne sige, at vi er villige til at drøfte forslaget grundigt i udvalget. Vi ønsker herunder først og fremmest en nærmere afprøvning af de beregninger, der ligger til grund for forslaget, herunder en nøjere undersøgelse af det samlede provenu i relation til de offentlige udgifter.

Der er imidlertid allerede på nuværende tidspunkt et par ting i forslaget, som vi med sikkerhed kan give positiv tilslutning til. Det er for det første spørgsmålet om særlig forhøjelse til saneringsramte lejligheder og for det andet forslaget om at omlægge regnskabsåret. Jeg kan sige, at mit parti heri ser en mulighed for en bedre koordination med den enkelte lejers indkomstfastsættelse, således at vi kan spare mange af de ulykkelige tilbagebetalingsproblemer, som det nuværende skæve regnskabsår jo har medført.

Må jeg sluttelig understrege, at vi er parate til en grundig udvalgsbehandling inden for de eksisterende budgetrammer. Kan vi foretage en mere rimelig fordeling af de afsatte midler og måske samtidig opnå en tiltrængt administrativ forenkling, ja så er vi naturligvis positive over for sådanne overvejelser.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Uanset hvordan boliglovgivningen er ind-

rettet, vil der være en kreds af mennesker, som ikke er i stand til at klare deres huslejeforpligtelser. Disse mennesker skal hjælpes, og det er en samfundsopgave at hjælpe dem. Sådan har det været i Danmark, også før vi fik boligsikringsreglerne. De mennesker, der ikke kunne klare deres husleje, havde mulighed for at opnå huslejetilskud. Det var en ordning, der var nem at administrere, og den hjalp lige præcis de steder, hvor der var brug for, at den skulle hjælpe, og den havde ingen virkninger andre steder end der, hvor den skulle hjælpe.

Boligsikringslovgivningen hjælper også, men den er langt mindre effektiv end huslejetilskudsordningerne. Den har en række uønskede bivirkninger, som ikke kan fjernes, ligegyldigt hvor tit folketingsforsøger at lappe på boligsikringsreglerne. Den værste bivirkning er, at boligsikringen har gjort boligbyggeriet dyrere. Når boligselskaberne før i tiden skulle projektere et byggeri, måtte de omhyggeligt kalkulere opførelsesomkostningerne. De måtte vurdere, hvilken husleje der ville være nødvendig, og de måtte vurdere, om byggeriet kunne bære denne husleje. Der måtte lønsomhedsvurderinger med ind i projekteringen. Det gjaldt hvad enten der var tale om sociale boligselskaber eller om private selskaber. Hvis et byggeri var for dyrt, til at noget fornuftigt og forsigtigt menneske ville finde på at leje en lejlighed i det, ja så måtte det projekt dropes, eller det måtte ændres. Men boligsikringsreglerne har betydet, at man ikke længere er nødt til hos bygherrerne at se på, hvad et byggeri koster. Man skal ikke længere kalkulere med, hvad lejerne har råd til at betale, fordi boligsikringen bliver lagt oven i huslejen. Det er simpelt hen samfundsøkonomisk uansvarligt at gennemføre og fastholde lovregler, som bevirker, at en så stor sektor af erhvervslivet, som boligbyggeriet er, ikke skal være underkastet de økonomiske love, der gælder andre steder i samfundet. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge boligministeren, om han ikke er enig i, at boligsikringen virker fordyrende på boligbyggeriet.

Det er ulykkeligt, at man på denne måde bliver ved med at udbygge og komplicere tingene helt ud i det absurde, sådan at enhver borger bliver mere og mere afhængig af det tilskud, han kan få fra det offentlige.